

Materiały informacyjne

Ogrodnictwo i architektura krajobrazu: Rozdział 4

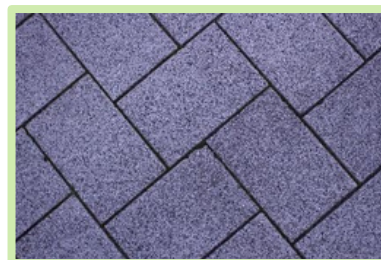
Dostępność ścieżek

Szczególne znaczenie ma tutaj ułatwienie osobom niepełnosprawnym korzystania ze ścieżek. Obejmuje to następujące funkcje:

- Ścieżki powinny być jak najszersze, aby mogły z nich korzystać osoby na wózkach inwalidzkich. W Europie zalecana jest minimalna szerokość minimalna szerokość wynosi 1,20 metra. Ścieżki powinny być tak proste, jak to możliwe i nie powinny nagle zmieniać kierunku. Należy zatem unikać ostrych zakrętów.
- Jeśli ścieżki są pochyłe lub nachylone, należy zadbać o zainstalowanie poręczy lub balustrad, aby ludzie mogli się ich trzymać. Ważne jest, aby upewnić się, że są one zainstalowane na takiej wysokości, aby mogli z nich korzystać również użytkownicy wózków inwalidzkich.

Pokrycia posadzek Szczególnie ważne są bezpieczne ścieżki, które zapewniają ludziom

dobrą przyczepność. Ścieżki powinny być równe, antypoślizgowe i łatwe do chodzenia. Oczywiście powinny być również łatwe w prowadzeniu. Materiały takie jak beton, kostka brukowa o chropowatej powierzchni, asfalt lub kamień naturalny są tutaj szczególnie odpowiednie. Oczywiście istnieje również wiele innych opcji.

W przypadku tworzenia ścieżek, które nie są utwardzone, należy upewnić się, że są one mocno zagęszczone, tj. utwardzone. Dotyczy to w szczególności ścieżek wykonanych z trawy lub żwiru. Jednak lepiej jest oferować utwardzone ścieżki. Na na zdjęciu po lewej stronie można bardzo ładnie zobaczyć, jak mogłaby wyglądać taka ścieżka ze żwirem. ale czy zauważyłeś, czego brakuje tutaj na schodach?

Systemy naprowadzania za pomocą dotyku

Dotykowe elementy naprowadzające... Na początku brzmi to skomplikowanie, ale w rzeczywistości dość proste. Prawdopodobnie każdy zna te paski lub małe kropki w ziemi na chodnikach w miastach lub na stacjach kolejowych. Można je również bardzo dobrze zintegrować ze ścieżkami w parkach i pomóc osobom z upośledzeniem wzroku w szczególności w znalezieniu drogi. Można jednak również rozważyć użycie różnych podłóg w parku. Na przykład podłoga z kostki brukowej prowadzi do placu zabaw, podczas gdy odsłonięte płyty betonowe z kruszywem prowadzi do fontanny.

Siedzenia

Powinno być jak najwięcej różnych opcji siedzenia. Na przykład, siedzenia z oparciami dla osób z problemami z kręgosłupem lub krzesła z podłokietnikami dla osób starszych. Siedzenia powinny być również w taki sposób, aby osoby poruszające się na wózkach inwalidzkich mogły usiąść przy stole piknikowym lub znaleźć miejsce w strefie do siedzenia. Miejsca do siedzenia. Należy wziąć to pod uwagę dla wszystkich różnych obszarów parku. Obejmuje to obszar piknikowy, plac zabaw i strefę odpoczynku. Oznacza to również, że miejsca siedzące powinny być ustawione w taki sposób, aby można było do nich dotrzeć. w taki sposób, aby każdy mógł do nich dotrzeć.

Oznakowanie

Tablice informacyjne i drogowskazy powinny być zaprojektowane w taki sposób, aby mogły być odczytywane zarówno przez osoby niewidome, jak i osoby słabowidzące. Znaki w alfabecie Braille'a są idealne dla osób niewidomych. Dla osób niedowidzących, znaki powinny być drukowane bardzo dużymi literami, jeśli to możliwe, a kontrast między literami i tłem powinien być jak największy, na przykład czarne litery na białym tle. Również w tym przypadku należy pamiętać, że istnieją dotykowe elementy prowadzące do nich. W tym celu należy zadbać o to, aby osoby niedowidzące mogły w ogóle znaleźć znaki. W tym celu należy pamiętać, że istnieją dotykowe elementy prowadzące do nich.

Obiekty do zabawy i ćwiczeń

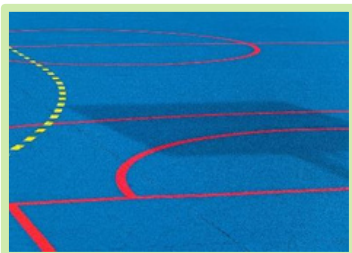
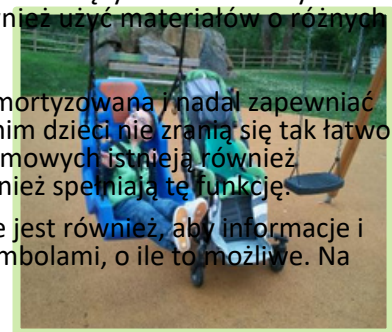
Jest wiele rzeczy, które należy wziąć pod uwagę przy projektowaniu placów zabaw w parkach, aby były dostępne dla osób niepełnosprawnych.

Różnorodny sprzęt do zabawy: Tam, gdzie to możliwe, sprzęt do zabawy powinien być zaprojektowany tak, aby mogły z nich korzystać zarówno dzieci niepełnosprawne, jak i pełnosprawne. Mogą to być specjalne huśtawki dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich, rampy dla wózków inwalidzkich, karuzele z siedzeniami dla dzieci z problemami z równowagą lub sensoryczny sprzęt do zabawy.

Wrażliwość dotykowa i bodźce sensoryczne: Powierzchnie urządzeń do zabawy powinny być wykonane w taki sposób, aby umożliwić dzieciom niedowidzącym łatwe ich wycucie i rozpoznanie, której części sprzętu do zabawy dotykają. Można również użyć materiałów o różnych fakturach i kolorach, a także materiały, które po dotknięciu wydają określone dźwięki.

Powierzchnia bezpieczeństwa: Powierzchnia powinna być zawsze amortyzowana i nadal zapewniać bezpieczeństwo. Podłogi gumowe są tu często odpowiednie. Dzięki nim dzieci nie zraniają się tak łatwo w razie upadku, nawet jeśli nie są w stanie się złapać. Oprócz mat gumowych istnieją również specjalne maty chroniące przed upadkiem, ale wióry drewniane również spełniają tę funkcję.

Oznakowanie i pomoce orientacyjne: Na samym placu zabaw ważne jest również, aby informacje i oznakowanie były dostarczane w prostym języku lub z wyraźnymi symbolami, o ile to możliwe. Na znakach powinien być również dostępny alfabet Braille'a.

Uwzględnienie wyboru roślin

Istnieje również kilka rzeczy, które należy wziąć pod uwagę przy wyborze odpowiednich roślin i ich aranżacji:

Należy sadzić jak najwięcej różnych roślin, aby stymulować jak najwięcej zmysłów. Pachnące kwiaty pomagają osobom niewidomym doświadczać roślin. Osoby z upośledzonym wzrokiem mogą lepiej rozpoznawać różne rośliny, jeśli mają one wysoki kontrast w kolorze liści i kwiatów. Rośliny o różnych teksturach powinny być również uwzględnione w planowaniu, ponieważ pozwalają one ludziom poczuć różne rośliny.

Wysokość wszystkich roślin powinna być ustawiona w taki sposób, aby były one nadal dostępne dla mniejszych osób lub osób na wózkach inwalidzkich. Dlatego też rośliny i uprawy powinny znajdować się na różnych wysokościach. Nisko rosnące rośliny lub podniesione grządki zwiększają dostępność. Ważne jest, aby unikać kolczastych lub trujących roślin. Należy zatem unikać roślin z kolcami i cierniami, a także roślin trujących. Pomaga to zmniejszyć ryzyko obrażeń u osób niepełnosprawnych. Osoby z niepełnosprawnością ruchową mogą wpaść na rośliny. Osoby niewidome mogą dotknąć trujących roślin i przenieść truciznę na swoje ciało poprzez palce.

Jeśli ogród lub teren zielony ma być również utrzymywany przez osoby niepełnosprawne, należy zadbać o to, aby był on dostępny dla wszystkich. Podwyższone grządki również mogą być pomocne, podobnie jak specjalne narzędzia i inne adaptacje.

Dostęp do wody

Wiele parków ma już fontanny do picia dla

ludzi. W tym przypadku należy oczywiście zadbać o zainstalowanie

fontanny do picia bez barier. Powinny one mieć regulowaną wysokość lub powinny być zainstalowane na wysokości osób poruszających się na wózkach inwalidzkich.

Elementy sterujące powinny być łatwe w obsłudze, aby mogły z nich korzystać również osoby o ograniczonej sprawności rąk lub trudnościach z koordynacją.

Dostęp powinien być oczywiście możliwy dla każdego. Dotyczy to nie tylko fontann do picia, ale oczywiście także fontann dekoracyjnych, stawów lub małych cieków wodnych, jeśli mają one być dostępne dla ludzi.

Przystosowane toalety

Przystosowane dla osób niepełnosprawnych toalety są oczywistością. Powinny być one dostępne we wszystkich publicznych i prywatnych parkach z odwiedzającymi.

Świadomość i szkolenia

Podnoszenie świadomości na temat potrzeb osób niepełnosprawnych może również w znacznym stopniu przyczynić się do zapewnienia osobom niepełnosprawnym bardziej integracyjnych ogrodów i terenów zielonych w przyszłości. Jeśli porozmawiają ze swoimi kolegami lub przełożonymi w pracy o tej kwestii lub jeśli zwrócą uwagę klientowi, że nadal istnieją możliwości stworzenia miejsca, z którego może korzystać jak najwięcej osób, wówczas można zainicjować zmiany, które ułatwią życie i będą bardziej integracyjne dla wszystkich.